

יום-הולדת ל"אחוזת קייטי"

איזה חג לי איזה חג -

כל המשפחה נאספה לה כאיש אחד

וכל כך למה? שאלה טובה!

נומר שזהו מין חג של אהבה -

אהבה של סבתא לנכדיה ולהיפך, מן הסתם

אהבה בין ילדים לכלבים ולכל מה שסביבם,

אהבה ליחד משפחתי, על שמחותיו וקשייו,

אהבה לכל מה שהיה, ולמה שעכשיו,

אהבה למילה הכתובה, לסיפור ולחרוז

אהבה לכל מה שמדרכן אותנו לנוע ולזוז

אהבה לטבע, לסביבה, לנופים ולריחות

למסעות מפרכים בינות שבילים ופריחות,

אהבה למעשי קונדס ושטויות ללא התחשבות בגיל

אהבה לכל המיוחד - וגם לשגור ולרגיל -

אבל מה כל זה שייך להתכנסות הזאת המיוחדת?

ברור ומובן - לספרי החדש יש יום-הולדת,

הספר שגיבוריו הם הנכדים והכלבות

שממשים בגופם ובנפשם את כל אלה האהבות,

ומבינים לעומק את טעמו של הפתגם:

"הכלב הוא ידידו הטוב ביותר של האדם".

ואנוכי, סבתא שולה, המסרבת להזדקן ולצאת לגימלאות
לאחרונה, כידוע, עברתי איזה ניתוח "זניח", וכבר פניי לבאות
ובעזרת הפרה השוכנת עמוק בליבי שוב חוזרת לכושר
בדהרות על גב הסוס - כל הדרך אל האושר...
שמחה ונרגשת להודות בזאת לכל מי שתמך ודאג ובא להיווכח שהכל כשורה
ולקחת חלק בשמחת היצירה החדשה, שהיא החמישית בשורה.
מקווה שתיהנו ממנה ובעיקר תשאבו כוחות
להשתגע עם ילדיכם ונכדיכם,
מוטב יותר מאשר פחות...

תודה מכל הלב בשמי ובשם כלבותיי האהובות
שלמשמע דברים אלה ודאי מחייכות בכל פה
ומכשכשות בזנבות!

שולה אפרת

5 בינואר 2013